

III. NAUCZANIE BISKUPÓW O LITURGII

Bp Krzysztof Nitkiewicz

List pasterski Biskupa Diecezji Sandomierskiej na Rok Kapłański

*Nie wyście Mnie wybrali,
ale Ja was wybrałem [...]]
abyście szli i owoc przynosili. (J 15,16)*

Drodzy Bracia Kapłani, Diakoni i Alumni, Umiłowany Ludu Boży Diecezji Sandomierskiej

W przemówieniu do uczestników zebrania plenarnego Kongregacji ds. Duchowieństwa, wygłoszonym 16 marca 2009 roku, Ojciec św. Benedykt XVI oznajmił: „właśnie po to, by wesprzeć kapłanów w tym dążeniu do duchowej doskonałości, od której przede wszystkim zależy skuteczność ich posłannictwa, postanowiłem ogłosić specjalny Rok Kapłański”.

Rozpoczął się on 19 czerwca bieżącego roku, w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa i zbiega się ze 150 rocznicą śmierci św. Jana Vianneya, proboszcza z Ars, którego papież ustanowił patronem wszystkich kapłanów.

Zgodnie z sugestiami Ojca Świętego Rok Kapłański służyć ma bowiem rozwijaniu i pogłębianiu życia duchowego kapłanów. Jest to czas łaski, ofiarowany całemu Kościołowi, aby pomóc duszpasterzom w ich dążeniu do duchowej doskonałości, związanej z życiem opartym na posłudze kapłańskiej.

W ostatnim czasie wraz z Radą Kapłańską oraz Księżmi Dziekanami zastanawialiśmy się wspólnie nad tym, jaki kształt nadać obchodom Roku Kapłańskiego w Kościele sandomierskim. Wydało nam się wskazane zwrócenie szczególnej uwagi na wymiar pogłębienia życia wewnętrznego sług ołtarza, a także zacieśnienia ich relacji z Ludem Bożym.

Owoce tych rozważań jest także mój list pasterski, skierowany do całego Kościoła diecezjalnego. Pragnę w nim zwrócić uwagę na trzy wątki: istotę kapłaństwa Chrystusowego, przykład wspomnianego św. Jana Vianneya, a także wyrazić wdzięczność oraz zachęcić do modlitwy za kapłanów i kandydatów do kapłaństwa.

I. Kapłan wybrany i posłany, aby służyć

1. „Ja was wybrałem...” (J 15,16)

Bóg w swej niezmierzonej mądrości wybiera ludzi godnych do posługi kapłańskiej. W Ewangelii św. Łukasza czytamy: „następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch” (Łk 10,1). Ale to wybranie ma także swój ziemski wymiar, bowiem dokonuje się przez ludzi Kościoła.

2. „Abyście szli...” (J 15,16)

Z wybraniem związane jest posłanie. Apostoł Narodów pisze: „Paweł, z woli Boga apostoł Jezusa Chrystusa, posłany dla głoszenia życia obiecanego w Jezusie Chrystusie” (2 Tm 1, 1-2). Bóg wyznaczył „i wysłał ich po dwóch przed sobą [...] dokąd sam przyjąć zamierzał” (Łk 10,1).

3. „Abyście owoc przynosili...” (J 15,16)

Posłanie jest jednocześnie wezwaniem do służby. Tak właśnie pojmował swoje posłannictwo św. Paweł. Posłanie przez Chrystusa siedemdziesięciu dwóch także było zaproszeniem do pełnienia tej posługi, poprzez którą wyraża się jej potrójny wymiar. Rozumieć go możemy jako nauczanie, uświęcanie oraz kierowanie, mówimy zatem o służbie nauczycielskiej, kapłańskiej i pasterskiej (por. KK, 21). Wymienione trzy przejawy autentycznej posługi odnajdujemy w kapłańskim życiu proboszcza z Ars. Mówił on o kapłaństwie:

„Gdyby nie było sakramentu kapłaństwa, nie mielibyśmy Pana wśród nas. Kto bowiem włożył Go do tabernakulum? Kapłan. Kto przyjął wasze dusze do społeczności Kościoła, kiedyście się narodzili? Kapłan. Kto karmi je, by miały siłę do ziemskiego pielgrzymowania? Kapłan. A kiedy dusza popadnie w grzech śmiertelny, kto ją wskrzesi do życia? Kto przywróci jej spokój sumienia? Tylko kapłan. Nie znajdziecie żadnego dobra, które pochodzi od Boga, żeby za nim nie stał kapłan [...]. Po Bogu kapłan jest najważniejszy! [...] Kapłan nie jest jednak kapłanem sam dla siebie. Sam sobie nie może udzielić rozgrzeszenia. Nie może sam sobie udzielić żadnego sakramentu. Kapłan nie żyje dla siebie, żyje dla was” (zob. A. Monnin, *Zapiski z Ars*, Warszawa 2009, s. 117-123).

Słowa te niezwykle trafnie oddają naturę Chrystusowego Kapłaństwa, które domaga się wierności. Nie dziwi zatem, iż formuła „Wierność Chrystusa, wierność kapłana” została przez Benedykta XVI ogłoszona hasłem Roku Kapłańskiego. Mówiąc o wierności, papież, podobnie jak jego poprzednicy, stawia za wzór świętego Jana Vianneya. Sługa Boży Jan Paweł II w Liście do kapłanów na Wielki Czwartek w 1984 roku z okazji 200-lecia urodzin świętego Jana Vianneya postawę proboszcza z Ars określił jako „przykład pełnej realizacji posługiwania kapłańskiego, a zarazem świętości szafarza”.

II. Święty Jan Vianney patronem kapłanów i nas wszystkich

Święty Jan Vianney był kapłanem oddanym bez reszty sprawie zbawienia dusz. Na jego drodze do świętości między innymi ujawniły się następujące cnoty:

1. Umiłowanie modlitwy

Proboszcz z Ars przez kilka godzin dziennie adorował Najświętszy Sakrament. Modlitwa była dla niego największym źródłem szczęścia.

2. Ubogi i pokutny styl życia

Święty Jan Vianney prowadził życie pełne umartwień i postów. Opatrzność zsyłała mu wiele cierpień. Żył w ubóstwie, sypiał kilka godzin na dobę na twardych deskach. Z godnością znosił oszczerstwa i pogróżki. Dzięki temu przekonywał wiernych do Ewangelii.

3. Gorliwość apostołska

Kazania głoszone przez proboszcza mówiły o fundamentalnych sprawach wiary w najprostszy sposób. Ich tematyka skupiała się wokół problematyki grzechu, pokuty, łaski uświęcającej, Eucharystii i fenomenu modlitwy. Szczególnie upodobał sobie konfesjonał, traktując go jako istotne miejsce posługi kapłańskiej. Złaknieni pokuty grzesznicy ściągali do Ars z całej Francji, aby ustawić się w kolejce do tego wyjątkowego lekarza ludzkich sumień.

4. Cześć oddawana Najświętszej Maryi Pannie

Od pierwszych lat posługi kapłańskiej ksiądz Jan dbał o to, aby w każdej rodzinie znajdował się wizerunek Maryi. Jak sam wyznał, najszczęśliwszym dniem jego życia był

8 grudnia 1854, kiedy to papież Pius IX ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. „Jakież to szczęście! Zawsze uważałem, że w świetlistej aureoli otaczającej Pannę Maryję brakuje jeszcze tego jednego promyka, potwierdzającego prawdę o Jej Niepokalanym Poczęciu. Ten brak należało uzupełnić!”

Styl życia i format posługi kapłańskiej świętego Jana Vianneya urzeka głębokim i pełnym wypełnianiem postulatów Chrystusa. Proboszcz ukazuje wszystkim wiernym, w jaki sposób przez gorliwą postawę ewangeliczną można dobrem zwyciężać zło.

III. Wezwanie do wdzięczności i modlitwy za kapłanów

1. Z okazji przeżywanego Roku Kapłaństwa pragnę wyrazić wdzięczność Bogu za przykłady pięknego kapłaństwa, pozostawione przez duchownych sandomierskich. Chcę w tym miejscu wspomnieć błogosławionych: księży Antoniego Rewerę oraz Władysława Miegonia. Ze czcią pochylałam się nad kandydatami na ołtarze: biskupem Piotrem Gołębiowskim i księdzem Wincentym Granatem. Wspominam również męczeńską śmierć księdza Romana Kotlarza z parafii Koniemłoty, kapłana, który pozostał do końca wierny Chrystusowi w czasach komunizmu, a także całkowicie oddanego Ludowi Bożemu, zmarłego w opinii świętości księdza Stanisława Sudoła z królewskiej wsi Dzikowiec i wielu, wielu innych duchownych. W tym miejscu polecam miłosiernemu Jezusowi i Matce Miłosierdzia wszystkich zmarłych duchownych, w tym szczególnie biskupa Mariana Zimałka oraz prezbiterów, którzy w ostatnim czasie odeszli do Pana po wiekiśtą zapłatę.

Jednocześnie dziękuję Wam, Drodzy Siostry i Bracia, za nieocenioną i niesłabnącą pomoc, jakiej udzielacie kapłanom w ich codziennej posłudze, jak również za wszelkie modlitwy składane w ich intencji. Cieszy mnie duma parafian przybywających do pięknej świątyni, aby uczestniczyć w nabożeństwie. Z radością słucham pozytywnych opinii o dobrze funkcjonujących parafiach. Razem ze wszystkimi kapłanami diecezji sandomierskiej liczę na dalszą owocną współpracę z Waszej strony.

Pragnę z mocą podkreślić, iż ogłoszony przez Ojca św. Rok Kapłański dotyczy wszystkich wiernych, nie tylko tych, którym dane było otrzymać łaskę święceń. Dlatego niech Chrystus nieustannie mówi do całej wspólnoty diecezjalnej, jak niegdyś głosił w Palestynie: „żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Mt 9,37-38). Wiemy wszyscy, że potrzeby Kościoła są ogromne i nagłe.

2. Zwracam się do Was wszystkich, umiłowanych w Chrystusie Panu, szczególnie zaś do członków ruchów, wspólnot, grup modlitewnych, a także zakonów, o szczerą modlitwę za kapłanów. Otaczajcie Waszych duszpasterzy codziennym wezwaniem do Boga, aby byli oni, podobnie jak Jan Vianney, przykładem świętych szafarzy tajemnic Chrystusa Odkupiciela i Jego Kościoła. Prośmy naszego Boga o święte i liczne powołania kapłańskie i zakonne. Pomagajmy odkryć łaskę powołania do kapłańskiej posługi waszym dzieciom i uczniom, udzielajmy im należytego wsparcia, aby z odwagą decydowali się wstąpić na drogę stanu duchownego. Proszę, aby we wszystkich parafiach naszej diecezji, w każdy pierwszy czwartek miesiąca organizowane były nabożeństwa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, w których polecać będziemy kapłanów i wszystkich kroczących ścieżką prowadzącą do kapłaństwa.

Zakończenie

1. Drodzy Bracia Kapłani, wiem jak wiele macie obowiązków, jak ofiarnie trudzicie się na Bożej niwie. Szczególnie było to widoczne podczas Nawiedzenia Matki Bożej

Królowej i Nadziei naszej. Proszę Was, byście kontynuując to wspaniałe dzieło, prowadzone przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, włączyli się ochotnie we wspomniane inicjatywy. Jednocześnie, niech każdy z was złoży Bogu osobiste dziękczynienie za łaskę święceń, niech poprzez pochylenie się nad listem Benedykta XVI z okazji „Roku Kapłaństwa”, rekolekcje i modlitwę, prosi Ducha Świętego o odnowienie otrzymanych charyzmatów.

Już dziś zapraszam wszystkich na dni dziękczynienia Bogu za dar sakramentu kapłaństwa, jakie zostaną zorganizowane w każdym dekanacie. Przewidziane są także pielgrzymki duchownych i seminarzystów do Ars, a także do Dachau – miejsca męczeństwa wielu polskich duchownych.

2. Z okazji Roku Kapłańskiego życzę wszystkim Kapłanom posługującym w diecezji sandomierskiej, byście cenili sobie Chrystusowe wybranie do służby Bożej, byście nadal szli i owoc przynosili. „Niech więc uważają was ludzie za sługi Chrystusa i szafarzy tajemnic Bożych” (1 Kor 4,1).

3. Rok Kapłański przeżywany w naszej diecezji zawierzam Najświętszej Dziewicy, „prosząc Ją by wzbudziła w duszy każdego kapłana wielkoduszne odnowienie owych ideałów całkowitego oddania się Chrystusowi i Kościołowi, które inspirowały myśl i działanie Świętego Proboszcza z Ars” (por. Benedykt XVI, List na rozpoczęcie Roku Kapłańskiego z okazji 150 rocznicy Dies natalis świętego Proboszcza z Ars, Wydawnictwo AA, Kraków 2009, s. 28).

Jako wasz Biskup, proszę Matkę Miłosierdzia, abyście umocnieni Nawiedzeniem Matki Bożej w Ikonie Jasnogórskiej, mogli w obliczu różnych trudności powtarzać: „Witaj Nadziejo nasza – Matko Kapłanów”. Niech to stanowi źródło apostołskiego utrudzenia w Waszym codziennym Ars.

Wam Drodzy Diecezjanie mówię „Szczęść Boże” w dalszej owocnej współpracy z prezbiterium Kościoła sandomierskiego. Na owocne przeżywanie Roku Kapłaństwa z całego serca udzielam wszystkim pasterskiego błogosławieństwa: + W Imię i Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

**Sandomierz, 9 października 2009 r., w dniu liturgicznego wspomnienia bł. Wincen-
tego Kadłubka, Patrona diecezji**

+ *Krzysztof Nitkiewicz*
BISKUP SANDOMIERSKI

+ *Edward Frankowski*
BISKUP POMOCNICZY

Przedruk ze strony <http://www.wsd.sandomierz.opoka.org.pl/list2.html>